

SPIRIT

Out now! - Incl interview with Self

EXCLUSIVE FOOTAGE
OF EARTH
TAKEN FROM
MARS

One

EVERYTHING IS BEING RECORDED
Better believe it!

Whore else.. 4REAL
(På Svenska men alla talar kärlek)

THERE'S A LOT OF WORDS BUT WHAT I AM TRYING TO COMMUNICATE IS EMOTION. WELL AT LEAST THE IMPORTANCE OF IT. NAH MEAN?

January 2025 - 0€

transmutation.se

Jag duger som jag är - Leo Rosenblad

Allting i livet handlar om uppmärksamhet. En bekräftelse som kännetecknar vem/vad vi är. Och i synnerhet vilket värde denna bekräftelsen talar för i relation till uppskattning och nedvärdering. Det finns så mycket vi kan göra. Oändligt! Vi hinner inte lära oss allt under en livstid och vi behöver inte det heller. Det finns faktiskt ingen stress gällande någonting om vi inte väljer att skapa den. Vissa kanske skulle hävda att positiv stress behövs men jag skulle hellre kalla det för glädjefylld entusiasm istället för stress. Jag skriver detta idag, Tisdag den 21:a Januari 2025 eftersom jag ligger i soffan och vet ärligt talat inte om jag kan få till varken glädje eller entusiasm. Vad som dominerar i min upplevelse just nu är anspänning inför livet som inte ser särskilt lovande ut i relation till mina omständigheter.

Det är just det som är problemet. Inte jag. Men jag hamnar i omständigheterna vilket tydligt definierar att en problematik finns som är skapad i relation till mig men jag som identitet är inte problemet. Allting som skett är i relation till min personlighet. Den ständigt föränderliga personligheten som alltid förstått mindre bakåt i tiden. Som lär sig och utvecklas genom reflektion och känslomässig insikt. Som blir bättre i en sund relation med sig själv i all ödmjukhet.

Jag. Som jag är. Finns det absolut inga fel på. Jag är kärlek. En själ som är fullständigt fri. Som just nu upplever hela sin existens som människa som otroligt klaustrofobisk. I en värld som står still i utvecklingen. Som inte reflekterar och skapar känslomässig sikt. Som inte har en sund relation med sig själv i all ödmjukhet. Så jag sitter i en lägenhet med nu 4 månaders obetald hyra. Jag har inga pengar. Jag har nästan ingen mat. Jag får ingen hjälp från socialen då jag inte kunnat deklarerat, jag är ett geni och kan skapa vad som helst men jag är inte kapabel att kalkylera rationellt från all stress jag varit med om. Jag har förmedlat detta och talat om vad som hänt i mitt liv. Detta ignoreras totalt. Ingen har ringt och frågat hur jag mår? Ingen vet om jag lever.

Min familj ringer inte heller. Jag fick ett brev gällande stämning på utebliven hyra från hyresvärderna. Det blir ju effektivt om jag inte lever längre.

Vad jag försöker säga är att världen är inte mänsklig. Det är inte emotionell. Den är rationell. Den delen av oss som egentligen skall utgöra ca 5% av vår ledningsförmåga. Vi kan jobba för ett system men behöver inte bli systemet för det. Om personalen skulle läsa sådant som jag skrivit med den fantastiska insikten jag har så skulle dom tycka att dom orättvist behandlat mig och kanske be om ursäkt då dom inte visste vem jag var. Det är dömande. Det är ingen som har pratat med mig. Jag är bara ett ekonomiskt ärende. Så vad gör jag?..

En situation med existensiell problematik är högst aktuell. Jag känner vikten av världen på mitt hjärta. Axlar? Jävla skituttryck. Idioter. KÄRLEK handlar livet om. Inte tyngdlyftning. Vart ligger all press i relation till att bara vara? På axlarna?

Mitt hjärta och jag vi vet. Vi har alltid vetat.

Vad som skiljer oss från många andra är att vi inte kan vara tysta och bara jobba på för att dö. Vi vill göra vår röst hörd. Vi vill ha rättvisa. Och det gäller inte i relation till att döma alls. Nej! Vi vill ha rättvisa där vägen inte står helt käpprätt åt helvete fast samhället hävdar att den är ganska balanserad. Också köper vi pizza igen och en ny jacka. Vi får likes på FaceBook för den senaste läppfyllningen och använder barnen som ofrivilliga skådespelare så vi kan framstå som ytligt underbara föräldrar.

Vi lever i ett konsumtionssamhälle av en anledning. Därför att vi är så jävla lost.

Ingen spirituellt kontakt. Vi är inte ens säkra på om det är någonting på riktigt?

Allt på grund av religionernas missbruk i kontroll och nedvärdering.

Spirituellt betyder känslomässig. Utan känsla så är vi bara tanke och då får vi ingen kontakt. Det är känslan som kopplar allt samman i hela universum. Det är känslan, den allmänna känslan som rymmer allt som kallas för kärlek, som kallas för Gud. Som för en människa borde utgöra 95% av varje dag för ett fantastiskt liv. Men nej.. Vi gör oss själva till slavar istället. Vi ökar stressen och vi ökar prestationskraven ända tills vi behöver droga oss för att fungera mentalt och fysiskt. Där är vi idag. Vi har varit där ett ganska bra tag nu.

Jag har jobbat med mitt hjärta känslomässigt för att ta hand om sådant som andra inte gör. Ja! Det går. Det går att förvalta energi. Det ansvaret tar inte många. Det enda ansvaret vi egentligen behöver ta i ett korrekt samhälle där kärlek, känsla, spiritualitet är ledande. Jag lever i min nuvarande situation. Jag har dokumenterat och paketerat allt jag har kommit till insikt med och ger det gratis åt all på Engelska. Det har tagit hela mitt liv men i synnerhet ca 8 år nu, 7 dagar i veckan, dag och natt. Och jag tar inga droger. Inga s.k läkemedel. Ingen alkohol. Jag gillar en cigarett eller två om dagen just nu faktiskt. Det hjälper mig att slappna av.

Jag är ett känslomässigt och konstnärligt geni.

Vad jag har skapat är det mest vackra och underbaraste konstverk i mänsklig historia! Och för detta så dör jag. Jag dör känslomässigt eftersom jag inte känner att jag existerar. Jag är fullständigt dränerad efter allt jag har skapat. Allt jag har delat. Eftersom jag inte kunnat göra det jag gjort utan att vara helhjärtat hela vägen. Med motstånd samtidigt där människor omkring mig dömer mig som motsatsen i deras egna vägran att bli ödmjuka. Där jag som är sann och visar vägen behöver stötas bort och glömmas. Det blir lättare så. Då kan det konsumerande livet gå vidare och vi kan fokusera på att göra oss ytligt lyckliga igen.

Jag känner mig ständigt hotat till livet. Av min egen självbevarelse drift. Som börjar sakna driv. Ganska mycket nu.. Jag duger som jag är. Jag är vacker som jag är. Jag är fantastisk som jag är. Jag vet vad jag har skapat och jag vet vilken underbar tillgång jag är. Jag vet hur värdefull jag är i samhället. Men det vet inte samhället.

Och detta kan jag inte bekräfta, Jag måste bekräfta mig själv. Jag måste vara stark och ge mig själv det jag behöver. Jag behöver lyfta mig själv och fortsätta tro på att Gud kommer att lösa allt. Därför att det är ingen fråga om chansning! Det är attraktion! Jag ansluter och går vidare. Jag litar på kärleken och allting löser sig som magi. Ja! Det är så allting fungerar. Men det går tyvärr inte endast med tanken. Det behöver känslan!

Gud är känsla. Kärlek är känsla. Spirituell kontakt och stöd är känslomässig kontakt.

Jag behöver känna frihet! Jag behöver känna glädje! Jag behöver känna lycka! Och då sker allt! Bara sådär! Som magi.

Det är helt omöjligt utan tacksamhet.

Vilket blir den stora utmaningen. Det är detta utmaningen handlar om hela tiden. Hela hela tiden genom hela livet. Därför att vi får ett universalt svar på vad vi sänder ut som talar för om vi är redo eller inte. Redo för vadå? Redo att gå vidare. Att lämna det som är och ta emot det som är menat för oss. Vi kan inte ta emot det sittandes otacksamma eftersom detta tydligt signalerar att vi behöver mer av dessa specifika omständigheter eftersom vi inte lärt oss där vi befinner oss.

Vi kan finna tacksamhet för vad vi har just nu. För allt som skapar ett liv. Men i grund och botten i hjärtat så behöver vi känna tacksamhet för livet i sig. Som blir svårt i relation till prestation. Som faktiskt är en produkt. Och inte vad vi är. Själen dömer inte. Kan inte. Alls. Själen är vad vi är. Vi är själar som tillfälligt har en mänsklig upplevelse.

Själen bara är. Och består av 100% tacksam kärlek. Vet du varför den är så tacksam men ändå inte kan döma. Därför att eftersom själen är 100% kärlek så är den 100% positivt själv-bekräftande. Det är lika med konstant tacksam för sig själv-v.

Wow vilken känsla! Kan du känna den känslan i hjärtat när du läser det som står där om tacksamhet? Det är nämligen så att det är den känslan som löser allting. Det är den känslan som är attraktiv med universal response gällande att vi definierar som bra! Ljus! Så omständigheterna spelar faktiskt ingen roll alls. Om vi lyckas, trots omständigheterna att finna och hålla denna känslan. Vilket faktiskt är ett val. Jag har inte denna känslan när jag började skriva. Men jag har den nu! För det känner jag mig väldigt tacksam! Circle of Life! Tacksamhet som belönar sig själv. Själv-bekräftande.

Även om jag har skapat universums mest fantastiska konstverk genom människan historia än så länge så är jag inte min skapelse som en produkt. Men all insikt och emotionell förståelse. All rationellt tänkande i samspel med det universala språket som är kärlek finns inom mig. Så vissa dömer mig och min utsida som ett paket av det dom antar finns hos mig. Men transmutation.se och alla videos + all musik är vad som finns som tillgång inom mig. Världen behöver det. Världen behöver den insikten och vägledningen. Så jag som person blir faktiskt viktig i det anseendet eftersom jag är kärlet som bär vatten. Det är jag som kommer med den klaraste insikten för så många som möjligt helt gratis. Kristall klart som vatten. Det som skapar liv tillsammans med ljus.

Men stressen är väldigt svår att hantera.. Vilket borde vara tydligt för alla. Det blir bara värre och värre eftersom vi hanterar den. När den egentligen inte skall bekräftas utan istället göras motsatsen till stället.

Kärleken hjälper oss med allt och vill oss bara väl. Men behöver genuin kontakt. Som inte är ytlig. Utan känslomässigt djup. Då får vi ett djup i samhället som vi värnar om väldigt mycket och tillåter inte massor med onödigt som kan förstöra det. Vi lär oss alltså att värdera på rätt sätt.

Det enda som har värde egentligen är kärlek. Kärlek är vad som skapar allt. Det ger allt. Det ligger bakom precis allt. Så när vi värderar andra saker och inte har en bekräftande relation med kärleken själva då fungerar vi inte som vi skall.

Det behövs inte och jag rekommenderar inte någon religion i anslutning till detta.

Det som behövs är en ödmjuk dialog där du som personlighet är ödmjuk inför ditt sanna jag. Personligheten är tillfällig och förändras hela tiden. Själen som är 100% villkorlös kärlek är vad du är. Det är i sann reflektion till den som du ger dig själv allt. Eller inget? Eller någonting där emellan. Allt beroende på hur bra kontakt du har med ditt sanna jag. Detta är vad en mänsklig upplevelse går ut på! Eftersom du får en väldigt sund och djup relation med dig själv som du ärligt talat kan ha med andra och på så vis skapas en värld av kärlek. Inifrån och ut.

Strunta i detta och jobba som en slav. Men detta är endast en manifestation av din inre relation med ditt sanna jag. Så långt bort ifrån det som möjligt. Desto mer krävande hårt arbetande liv. Jag har gjort det jag har gjort under dessa ca 8 år. Det är ett jobb mera krävande än några andra jobb på hela planeten. Och från det kommer jag att få betalt. Så länge jag tror på kärleken och inte tappar den positiva kontakten. Så länge jag känner tacksamheten där jag är.

Jag har blivit guidad och vägled att göra det jag gör. När jag försökt att frångå så blir jag återkallad. Jag har faktiskt inget val. Detta är mitt öde.

Det går tyvärr inte att bråka med. Det är inte meningen heller.

Meningen med livet är att följa sitt öde. Vilket börjar med att man tror på det såklart. Vilket är en väldigt bra idé eftersom varför skulle du annars vara här? Fick du en chans att leva ett liv för att må fruktansvärt och gå i pension med för lite pengar och dö i fetma? Det låter inte som en god plan? Det låter inte som en kärleksfull plan? Själen som är ditt sanna jag kan inte döma. Det är bara Ego't (personligheten) som kan göra det. Så handen på hjärtat, har du en djup och nära relation med dig själv?

Är du fri från skam nog att du kan ödmjukt be dig själv om hjälp? Kan du göra det som förväntas av dig i relation till ditt öde då du faktiskt vet ditt sanna värde och inte låter skuld tynga ned dig? Om du gör allt rätt så kan det inte gå fel. Så återigen! Där jag befinner mig. Så frågar jag mig själv, vad kan jag göra nu? Är det någonting jag har missat? Vad är det jag behöver förstå där jag befinner mig just nu? Kan jag skapa något? Ska jag göra något som tar mig vidare? Tack kära Gud för all kärlek och hjälp!

"..Wow vad löjligt..."

Säger den som är så liten den bara kan bli. Men stor som Ego.

Det är ingen åsikt från mig när jag skriver så. Det är natur. Antingen så är vi korrekt identifierade eller inte. Falskt jag = Ego = Mörker. Sant jag = Själv = Ljus.

Mörker lögn.

Ljus sanning.

Sanning skapar.

Mörker raserar.

Mörker behöver stöd för att förgöra ljus.

Ljus behöver ingenting. Själv-bevarande. Själv-bedårande.

Finns i hjärtat. Kallas kärlek. Det kan du ha i relation till dig själv hur mycket som helst utan att vara ett stort ego alls. Om du vet vart kärleken bor och kan peka med fingret som visar tydligt att du vet vad du är.

Vem du är? Det är en annan historia. Mycket av det är faktiskt historia.

Vad du var. Det är du inte längre. Vad som var det finns inte längre.

Det går inte att se bakåt. Men blir ett problem när vi inte släpper det som varit. Det behövs ibland. För att kunna gå vidare. Om vi inte gjort rätt för oss själva. Vilket handlar om att känslomässigt förstå sig själv och andra. Det leder då till förlåtelse. Och vi glömmer det som varit. Vi minns såklart vad som hände. Men vi släpper allt dömande. Och på så vis känner oss tacksamma igen eftersom ingenting tynger oss mer. Dom = Skuld = Tung. Fri = Rik = Lätt.

Rik är den som lever i kärlek och tacksamhet. Det finns människor som har massor med pengar men som inte upplevt kärlek. Bara affärer. Dom får ytlig tillfällig tacksamhet i pengarna dom tjänar. Men saknar djup och kontakt.

Vad som är ett rikt liv är ett liv som känns rikt. Ett liv som ger så mycket av allt! Där vi upplever allt och ökar förståelsen för livet, för kärleken. Och kärleken ger oss då mer!

Eftersom vi förtjänar det!

Vi får alltid vad vi förtjänar. Allt som sker är en universal respons på vårt generella känslomässiga tillstånd som vi väljer själva. Har vi en stark övertygelse att vi är värdelösa så kommer mer av det som en upplevelse som gör oss mera medvetna. Från den ökade medvetenheten så kan vi ändra vår attityd från negativ till positiv. Och därmed finna tacksamhet om och om igen. Ju mer vi finner tillbaka desto mer signalerar vi att vi är redo för nästa steg i utvecklingen. Som visar så himla tydligt hur viktigt det är att vara sann och inte ljuga då vi inte kan fuska en enda känsla i relation till vårt 100% sanna jag som ger oss allt.

Och även bevisar så tydligt att det finns ingen att skylla på heller. Längre.

Vad vi söker efter är att vara självständiga. Att vara starka som egna personer. Att vara i balans och harmoni där vi känner oss säkra och trygga i relation till oss själva.

HUR!?! Ska det gå till utan en sund och djup relation?

"Som vi inte kan ha med oss själva där vi för en dialog kring hur läget är gällande vad vi önskar och vad vi vill lämna bakom oss?"

Nej det är ju helt vansinnigt det...

Knäppt.

Sjukt.

Vem tror du att du är? Jesus eller? Tror du att du är Gud eller?

Ja.

Båda faktiskt. Allt.

Jag vet det. Jesus är ljuset och sanningen. En definition av själen. En symbolisk metafor. Han snackade om att endast genom honom kommer man till Gud. Det är sant. Vad han pratade om är allt vad jag skrivit fram tills nu. En bekräftelse av det sanna jaget. En själslig bekräftelse så ofta och så mycket som möjligt. Vilket bara sker genom känslomässig anslutning utan dömande i ren tacksamhet bara för att.

= Tjena Gud!

Hallå eller!

Se. Båda vi svarade till varandra.

Gud är icke konceptuell och villkorlös kärlek. Själen är detsamma. Ett annat ord som beskriver detta är, Fri. Absolut helt fri i bara kärlek vilket är så positivt det bara går.

Gud, Kärleken, Själen, Sanna jaget, Inre varelse, Anden.. har en prioriteringslista. I all ärlighet så bryr sig inte Gud om någonting. Det är omöjligt eftersom Gud inte dömer. Gud bara ger. Konstant.

Men om någon tar ett större ansvar och gör rätt för kärleken så mycket den bara kan så prisas detta mest av allt. Eftersom detta påverkar hela universum. Allting påverkas av det som i grunden inte står rätt till.

Hur funkar det i universum då? För oss som lever på jorden?

Jo därför att vår existens är tredimensionell. Vilket är en låg dimension.

Vi blir som basen på ett ackord där resten av tonerna är högre dimensioner.

Dom spelar vad dom spelar. Men harmonin blir ju inte rätt. Det finns faktiskt en naturlig harmoni.

Vad som saknas för oss människor är naturlig kontakt. Inifrån och ut. Som endast kan ske genom bekräftelse. Som ingen annan kan fixa åt oss. Så därav behövs ett personligt ödmjukt ansvar. Det krävs inte.

Vi har fri vilja. Men rekommenderas om vi vill leva i harmoni.

Många går emot harmoni i uppror. Detta skapar konflikt i världen men är i grunden ett resultat av den inre konflikten som uppstår då en person inte tar ansvaret med att bekräfta sig själv. Så nära och då så sant som möjligt.

Den finner då massor med motstånd utanför sig själv. Men som i själva verket är en manifestation gällande allt det motstånd som bärs på insidan i vägrar att förhålla sig ödmjukt och tacksamt för det liv man har och den man är.

Vilket har sin grund i en felaktig uppfattning. En uppfattning går alltid att ändra på. Och är precis vad en förändring är. Ändras i förväg. Positivt. För. Ändring.

Att vara för ändring är positivt.

Men en tacksam känsla så känner vi glädje och välkomnar förändring. Som då blir positivt i relation till vår uppriktiga attraktion med universal icke dömande, all givande, respons.

Så vad är problemet gällande allt detta för just mig då? I mitt liv? Jag skriver ju om allt detta? Jag förstår ju. Jag finner känslan. Jag litar på kärleken, jag litar på Gud.

Ja det är ju samhället då.. Alla andra faktiskt. Som inte gör rätt för sig. Som dömer mig. Stöter bort mig. Då jag är ett problem.

Jag förstår det. Folk är livrädda för 2 saker. Förändring och sanning.

Allt det som ger allt! Och det skaver så förbannat eftersom all VET. Alla VET.

Hjärtat och själen VET. Alltid.

Men försummas och ignoreras. Så göttar man sig åt en löneförhöjning istället och finast bil. Vad livet handlar om är tillfredställelse. Som kan vara väldigt ytlig och tillfällig. Eller väldigt djup och genuin. Det beror på vad man gör? Vad man väljer att göra här i livet. Vilket fokus man har och vad man är villig att uppoffra?

Jag har offrat allt.

Jag har inte gett upp och bara fortsatt stå upp för sanningen och kärleken. Jag är snudd på att offra mitt eget liv. Inte genom självmord men i svält och kyla. P.g.a samhället. Inte på grund av mig.

Jag gör ju rätt för alla. Jag tar det största ansvaret för alla.

Jag fokuserar inte på att sälja en bok mest av alla.

Jag fokuserar på att skapa en värld av kärlek som bara kan ske genom att kärleken släpps fri. Då den inte längre ägs. På alls sätt som den just nu görs. Där egon håller kärleken fånge som att kärleken ÄR en ideologi. Kärleken är fri och kan aldrig vara någon ting. Särskrivning med flit. Icke konceptuell. Fri. Villkorlös kärlek.

Vissa dagar så ger jag mig själv inte ens en tänd lampa.

Eftersom jag är så tömd. Jag vet att jag är värdefull. Jag vet att jag är kärlek.

Men värden brinner i helvetes eld som inte syns.

Barn skjuts i huvet i försvar. Vad i helvete! Bokstavligen.

Folk bekräftar sig själv som öppna och fria för att dom har sex på film så alla kan se på nätet.

Människor använder heroin för att döva smärtan eller kokain för att erövra.

Allting är i obalans. Eftersom vi inte bekräftar och tar hand om det som ger oss allt. Det går inte att åstadkomma! Det är ingen prestation. Det är en relation för fan!

Hur gör man när man relaterar? Vet du det? Relaterar du känslomässigt kring vad som sker i ditt liv? Tror du på kärleken? Eller lägger du all din energi kring en övertygelse att världen är materiell först och att kärlek kanske finns? Eller materiellt totalt kanske?

Det är falskt spel. Och Gud, Kärleken vet allt. Det går inte att fuska livet.

Massor med människor som fått mycket influence i världen pratar massa skit. Dom använder inte sin position till annat än omoget uttryck som genererar pengar åt dom själva. Som göder en generation som blir inspirerade att göra samma sak.

Ingenting är fel. Men hur och varför är viktigt.

Vi är aldrig fel. Men vi kan faktiskt göra fel.

Skulle jag träffa någon inom vården som läser detta så skulle dom kanske säga:

"Ja det var ju ett fint tal".

Men den skulle inte ge mig fullständig cred eftersom det skulle innebära ödmjukhet från deras sida. Och med tanke på vad som underhålls och erbjuds så kan det inte ske utan att förneka det bristande och ytliga tillvägagångssätt som används.

Rätta sig efter systemet?
Om systemet är fel då?

"Ja men ju har vi ju ett system som fungerar"..

Nej.

Det har vi inte.

Jag behöver inte gå in på detaljplanen gällande något specifikt alls. Jag kan istället förmedla att ett ego bekräftat samhälle innebär inflation. Och ett själsligt bekräftat samhälle ger deflation. Vi är Gud. Vi skapar allt. Baserad på vårt förhållande i balans och harmoni med naturen, kärleken, Ljuset. Eller med logiken, rationellt tänkande, rädsla, Mörkret.

Många skulle säga att vi lever i ett mörkt samhälle.

No shit Sherlock. Made To Measure.

Kärlek får oss att slappna av. Naturen är inte spänd. Den är i harmoni.
Rädsla får oss att bli anspända. Onaturligt. Oharmoniskt.

Själ & Ego.

Vi får vad vi investerar vår fokuserade energi på. Det vi investerar i får vi mer av.

Så om vi inte vill vara Ego så blir vi Ego.

Vår energi behöver vara fokuserad på någonting. Det kan inte bara vara ofokuserad. Det går inte. Så vad som behövs är att rikta den i relation till vad som ger. Som en spegel. En sanningens spegel. Om vi fokuserar och investerar all vår energi (ljus) i dess riktning så speglar den allting tillbaka. Det är ett spirituellt liv. Som har vi en mänsklig upplevelse som inkluderar en personlighet som vi önskar att det skall gå så bra för som möjligt! Såklart! Och på så vis hänger egot med. I positiv aspekt. På efterkälken.

Det är helt ok. Det är faktiskt meningen. Det kallas för att göra rätt för sig i relation till det som skapar allt i ödmjukhet och tacksamhet och betalas naturligt då man växer som människa. Man expanderar medvetandet som är kollektivt. Och blir en källa av inspiration för andra då man kan förmedla i all enkelhet vad framgång är.

Inte så mycket hur man blir framgångsrik i relation till prestation. Det är ditt jobb det.

Det handlar om passion.

Där du verkligen gör det du vill.

Du och universum är ett och samma. Och det som ger dig mest tillfredsställelse på djupet med spirituellt kontakt är vad universum också vill.

Så du har allt stöd du någonsin kan tänka dig och mer faktiskt. Det är bara att be.

När du ber så är du ödmjuk inför att inte veta. Vilket blir en lösning eftersom vetskap sitter fast.

Och vad du ber om får du. Så är det bara.

Vad du får är vad du behöver. Vad du behöver är vart du befinner dig. Vart du befinner dig är i relation till att få det du önskar. Vilket handlar om att göra dig förtjänt av det.

Så beroende på vad detta är så har du endel att bevisa för dig själv innan du släpper dig själv fri. Eftersom det är den allmänna känslan som inte går att fuska som tar dig vidare i reflektion av autentiskt känslomässig förmedling.

Så du är aldrig dömd att förlora. Det kan inte ske.
Men du kan döma dig själv som misslyckad?

Vilket är i relation till all press med att själv-förverkliga dig som endast fortsätter i sin utveckling i relation till ödmjukhet om du känner att du sitter fast?

Så viktig är relationen med själ-v. Sant jag. Gud. Kärleken.

Detta är vad som ges upp totalt. Och förnekas totalt. Vid ett självmord.

Och i en sådan situation så finns bara en lösning innan någon annan agering överhuvudtaget. Uttryck. Som uttrycker precis vad fan som helst. Allt är OK.

Det samlas så mycket missförstånd som blir till dömande tankar som håller känslan fast kring en förklaring som inte stämmer. Det kan finnas relevans i allt ja, men det som håller kärleken fast är för alltid en lögn. Det som släpper oss fria är när den negativa känslan lämnar oss. Demonen. Som den bara kan göra när den inte längre är dömd. Den måste förlåtas. Känslan. Då tillåts den att kännas villkorlös och upphör att existera. Utan dom bara ljus. Det är det som är villkorlös, helt ljus. Ingen dom,

Vi kan släppa oss själva fria. Förlåta oss själva. Men sanningen är att vi sitter samman känslomässigt. I energi. I kärlek. Som inte går jämt ut. Obalans i räkningen. Detta skapar band som vi kallar för karma. Så för mig tex så har båda mina föräldrar misshandlat mig på olika sätt. Detta förlåter dom inte sig själva för utan indirekt skyller på mig eftersom jag var en del av det. Våldigt omoget. Men det blir så eftersom dom inte tar sitt eget ansvar. Detta blir till motstånd för oss båda men mera kännbart

för mig eftersom jag är oskyldig och vill bara göra rätt för mig. Det är självklart att det känns mest fel då?

Så vad som gjorts i relation till mig har hänt för mig. Det är en del av mitt öde. Men eftersom det väger tungt så blir detta som en gungbräda där jag står på den positiva sidan av sanning medans min familj står på den andra i opposition totalt livrädda för att behöva vara sanna i relation till sig själva.

Det blir lättare att kalla mig galen då. Att kalla mig Ego kanske. Att kalla mig vansinnig.

Men ingen av dom kan förklara (som kommer ifrån känsla) det som jag skrivit i detta dokumentet.

Men ändå vet liksom.

Vadå? Vad vet ni?

Jag vet ingenting. Men jag känner. Gud. Kärleken. Mitt sanna jag. Själ-v.

Jag förlorar mer och mer..

I relation till deras oansvar.

I relation till allas oansvar faktiskt.

Eftersom jag gör så rätt jag kan för alla. Där jag känslomässigt går igenom på djupet för att finna förlåtelse som friar oss alla. Därför att jag önskar ett nytt blad nu. Jag vill inte se en mardröm bli till verklighet. Därför har jag gjort vad jag har gjort. Det är mitt kall. Mitt öde.

Fred skapas inte. Det bara är.

Om vi ställer till en massa så är det inte fred längre.

Fyrverkerier och bomber liknar varandra med har olika syften beroende på känsla.

Vad känner du? Är du väldigt orolig och rädd? Är du supersnabb på att svara nej? Det är inte ödmjukt. Det kanske kan vara så att du vill skriva dessa frågor till dig själv och sedan skriva ett svar till dom imorgon? Bara för att låta saker röra på sig och inte döma i total vetskap direkt. Det är första steget till att vara mera öppen. Som skapar ett öppet samhälle. Som inte är anspänt. Som slappnar av. Och lever i kärlek och ljus. Där vi är ödmjuka och tacksamma tillsammans. Inifrån och ut.. Ett lyckligt slut är ganska onödigt om vi lever olyckliga tills det kommer eller hur?

Vad är meningen med livet om inte glädje och kärlek? Som inte är sex. Som inte är shopping. Utan som är en allmän underbar känsla som får oss samman utan dömande och svartsjuka. Ett samhälle som är inspirerat och som samarbetar. Utan personlig prestige. Utan med det större goda i fokus som inkluderar allt och alla.

Busspriserna. Smörpriserna. Elpriserna. Allt är ett resultat av ett samhälle som saknar spirituellt anslutning.

Spirituellt betyder känslomässig.

Känslomässig betyder human.

Human betyder människa.

Känsla är själsligt.

Så vad är du?

Är det dags för oljebyte?

Är det dags att släppa på allt mörker? Allt dömande? Och byta ut den mörkdande sörjan mot extra virgin istället? Oskuld.

Det har ingenting med sex att göra.

Det betyder inte skyldig.

Så vad är en person som har haft sex då? Den blir ju i kontrast skyldig?

Så sjukt samhälle lever vi i. Utan medvetenhet.

Bara kör på.

Accepterar utan reflektion.

Det finns mycket felkod. Skapad av institutioner och ideologier. För att ha kontroll. För att skapa undergivenhet. Det är ondska det..

Vilket inte behöver leva kvar alls. Så det finns inga människor att störta. Det finns bara felaktiga uppfattningar som tagits för givet utan att känna efter. Total rationalisering. Det funkar inte om vi vill leva human. Underbart. Kärleksfullt. Och fritt.

Där vi har en sund moral och kan separera på saker och ting i relation till personlig mognad. Men väljer att inte separera på kärleken mera. För då gör det ont. Naturligt.

Skyll inte på någonting. Ta ansvar bara. Allt går att ordna. Med sanning.

Människor är rädda för att bekänna.

Eftersom dem är rädda för att bli dömda.

Men du behöver bara bekänna inför ditt sanna jag. Inför Gud. Vilket inte kan ske inofficiellt. Därför att då har det inte skett.

Så i tal eller skrift. Förslagsvis båda i relation till sig själv så ärligt som möjligt så kommer möjligheten fram att förlåta sig själv. Därför att vi håller oss själva fast i känslomässig vetskap. Det är jättebra!

Varför?

Tänk om en person är väldigt oförstående. Vilket är känslomässigt. Men som får massor med influens i världen och kommer nära andra som är känsliga? Det blir ju väldigt destruktivt. Den kommer ju att agera obalanserat i relation till vad som är kärleksfullt. Som kan skada och förhindra att någonting fint och stödjande blir en del av världen. Kanske till och med något storartat som någon skapat med inte fått ens stöd till hyra och mat för.

Det är ju en väldigt skev och dömande människa som gör så.

Men som givits en beslutande position med influens över någon annans trygghet och möjlighet att äta?

Konstigt ändå att det finns många som år efter år godkänns? Som faktiskt inte gör någonting alls förutom att konsumera droger, alkohol och ser mest på TV.

Jag har ingen TV. Jag gör det här. Alltid.

Det är det enda jag gör.

För alla.

Det hade jag gett stöd iaf.

Jag fick stöd i ett år ca. Från en människa som inte passade in där. Hon har hjärta. Hon har själ. Hon dömde inte mig. Hon lyssnade på mig. Hon är mänsklig.

Det är många jag träffat genom arbete osv som har utbildningen som krävs för att jobba inom detta. Det sociala. En utbildning som heter 'Socionom'. Det är livsfarligt. Eftersom det krävs en väldigt stor ödmjukhet och distans till att inte identifiera sig med en utbildning som handlar om att vara människa och känna sig examinerad med det.

Det är faktiskt en definition av en ytlig idiot det.

Hjälpen under ca 1 år kom inte ifrån någon idiot. Jag prisar henne högt!
Universum prisar henne. Gud och kärleken prisar henne! BRA JOBBAT! TACK!

Till skillnad från de senaste två jag pratade med. Den ena som när jag inte ätit på 4 dagar men ändå cyklade ned för att träffa visade mig runt och pratade om att dom hade fått renoverat nu om jag inte kände igen mig. "Där låg ju det där förut osv" sade man. Sen kunde jag inte få några pengar alls eftersom jag hade 26.000:- i skatteåterbäring som jag kunde använda mig av. Dessa pengar passerar inte ens mitt konto då jag har skulder hos Kronofogden. Detta förmedlades med verkade inte registreras alls?

Jag bad om att få byta handläggare och vid samtal med denna så gavs samma svar. Jag frågade om jag kunde få rekvisition för att kunna handla lite mat? Nej. Det fick jag inte.

Inte bra jobbat.

Jag förklarade allt. Med hjärtat. Med stress. Med rationellt tänkande. Med vad som hänt i mitt liv. Med vad jag gör. Men jag är i detta fallet bara ett ekonomiskt ärende. Som för hyresvärden som inte ens knackat på nån dag? Det kanske man gör eller?

Kolla läget?

Dom på soc kanske kunde erbjuda mig hjälp? Jag har ju haft jättesvårt med siffror? Jag förklarade att jag hade svårt att räkna överhuvudtaget. Jag kan skriva allt detta och känna hur mycket som helst. Med det är fortfarande inte den rationella, logiska och kalkylerande delen av hjärnan. Ni vet sånt där som man lär som om från examen som Socionom. Eller? Var det inte med där?

Allt det som jag skrivit här finns det med där?

Inte?.. Nej.

VAD FAN HANDLAR DET OM DÅ?????

Eller kanske?? Så var det någon som missade poängen och bara ville ha en respekterad utbildning med en viss status och lön kanske? En klapp på axeln sådär för att man är en sån underbar och hjälpande humanitär människa kanske?

Det tror jag. Men största tro. Ingen dom. Vad fan vet jag. Men när jag köpt mjölk på Coop så står det mjölk på kvittot.

Vad står det på ert? Från ert agerande och er investering. Från ert fokus? Ärligt?

Jag har fått mat ändå. Av min bästa vän. Som jag var otrevlig mot igår. I all stress och i all press. Där jag lever utan kontakt med familjen. Ingen mat. Inga pengar. Men tror väldigt mycket på en gudomlig lösning när som helst. Och fortsätter att kommunicera med det som ger allt. I ödmjukhet. För att känna tacksamhet. Och allt blir mig givet.

Vi kan inte gömma oss från någonting..

Det bara går inte. Vi behöver se sanningen.

Som den är. Ljus & Fri.

Vi behöver stå till svars för vad vi har försummat.

Kärleken behöver bli bekräftad annars existerar den inte. För oss.
Men universellt så gör den det för evigt. Konstant.

Så vad som händer när vi försummar den är att vi skapar skuld.
Vi är inte skyldiga att leva ett gott liv. Men detta är vår rätt.

Som om vi inte gör det samtidigt som vi säger att njutning är njutningsbart så går vi emot oss själva när vi gör fel. Naturligt. Med naturliga konsekvenser.

Livet utvecklas och går framåt.

Vi har inget val gällande det.
Vi kan välja att åka med eller inte.

Att leva inspirerat är inte helt okontrollerat.
Men det behövs inte så mycket kontroll.

Samhället har byggts upp på det i rädsla. Baserat på ideologier som själva lagt grunden för det. Det är ju klart att det inte funkar. Om det läcker genom taket när det regnar så kan vi köpa massor med hinkar som fångar vattnet. Eller så lagar vi taket? Om huset lutar så kan vi stödja upp det och plana ut det genom att spackla golvet.

Eller så börjar vi om? Där vi utgår ifrån en universal grund som är bestående i all evighet? Som funkar perfekt. Som bara vill oss väl. Som ger oss allt. På bästa sätt. I harmoni med naturen. Men då kan vi inte ljuga mer. Vilket handlar om saker som att inte säga att man tog sista kakan fast man gjorde det. Men mest i relation till oss själva. Därför om vi inte bekräftar vår sanna natur så ljuger vi om vilka vi är. Och får ett samhälle fyllt med konsekvenser som försöker tala om det för oss som vi konstruerar konst för istället?

Vi andas naturligt. Det är ingen konst.

Konst kommer bara. När vi är inspirerande och lever intuitivt och spirituellt..
När vi tillåter vår natur. Tillit och tillåt. Livsfarligt för den som kombinerar sex med kärlek. Då sker hemska saker. Så låt både sex och kärlek vara fria. Döm ingenting. Men ha moral och känsla med fokus på kärlek fri som den är så blir sex inte ett problem. Utan något fint som två människor kan ha I KÄRLEK när dom vill vara så nära som möjligt.

Vi är inte i behov av massa annat.

Allt vi behöver är kärlek. Det är sant.

Sen önskar vi massor med annat.

Men om vi önskar det som fyllnad istället för kärlek? Då blir det galet.

Därav vikten i att ha en sund och djup relation med sig själv. Hur ska man annars kunna veta när veta är att känna annars existerar inte moral? Moral är inte rationellt.

Rationalitet behövs. För att bilda en kognitiv uppfattning som leder till känslomässig förståelse. Som inkluderar andra och blir till empati.

Men om moral vore utan känsla helt rationell då gör vi vad som helst.

'Anything goes' för kärleken. Livet är oss givet. Allt är givet. Helt fritt.

Frihet under ansvar.

Vi har glömt det där med ansvar bara.. Och lever fritt ändå. Och skadar oss själva och andra.

Under press och stress så blir vi frustrerade och reagerar i försvar. Vad all press och stress egentligen handlar om är den osunda relationen vi har till oss själva. Om vi relaterar och har en djup känslomässig relation till vår sanna jag så blir vi naturligt mera besvarande än bedömande. Vi lär oss misstag. Vi lär oss förståelse. Och därmed förlåtelse.

Ska vi leva i ett samhälle där vi bara gräver i massa tunga känslor och lever i ständig förlåtelse hela tiden? Nej.

Men vi kan inte fly.

Så vad vi behöver är att en gång för alla släppa taget om all negativ historik och därmed bryta förbannelsen i all karma som håller oss tillbaka. Det gör vi genom att var och en tar hand om sitt. Ibland betyder det att man pratar med varandra. Men allt vi bär på finns inom oss själva. Är vi verkligen så besvikna på någon annan eller är vi besvikna på oss själv gällande allt själv sabotage? Vi saboterar för oss själva när vi har en djup känsla som talar emot att vi är värda. När detta förändras så är vi naturligt attraktiva. Eftersom vi automatiskt gläds åt livet. Vi har inget liv utan oss själva. Ett liv som är oss givet. Utan villkor. Varsågod! Njut! Men vi gör inte det baserat på en allmän negativ känsla som vi bär på kollektivt med all rätt då vi varit otacksamma och förnekat kärleken och dessutom missbrukat den.

Gör om gör rätt. Så blir det inte fel. Kärleken vet. Stormen kommer. Kriget kommer. Var så säker. En fysisk manifestation som ökar i intensitet ända tills vi fått nog. Och då kryper vi till korset. Som egentligen symboliserar ett plus tecken. Positivitet. Sanning.

FÖRLÅT FÖRLÅT!!!

FÖRLÅT MIG!

JAG GJORDE FEL! DET VAR INTE MENINGEN!

JAG VISSTE INTE ATT DET SKULLE BLI SÅHÄR!

Det är helt OK. Säger Gud som inte bryr sig ett skit.
Ni gör vad ni vill vettu. Jag bara förser er med vad ni ber om.

Instant delivery. Speedy delivery.

Instant manifestation. Always.

Baserat på vad du känner i relation till vad du uppskattar eller inte.

En rekommendation är att inte nedvärdera någonting. Inte ens en situation som upplevs som värdelös. Eftersom allting har en mening. Så stanna upp lite och finn budskapet igen. Budskapet som alltid handlar om att komma hem. Hemma är i hjärtat. Rent och fritt. Där den tacksamma kärleken bor. Hoppa in i ödmjukheten så åker vi dit!

Så kan vi ta emot mer av det vi vill! Eftersom vi får vad vi ber om och vet hur man ber! Mera mera mera! Med glädje! Tack Gud för att du löser allt för oss!

Gud kan bara säga ja förstår ni:

Idag är det Tisdag. Men om jag frågar Gud om det är Fredag?

Då svarar Gud:

Ja!

Superglatt också!

Det är det enda Gud kan.

Så om du säger: Mitt liv går åt helvete!

Då svarar Gud lika glatt:

Ja!

Det fina med detta om man tillslut lär sig det är att om man säger såhär:

Allting löser sig för mig! Ingenting är omöjligt! Vad som helst kan hända närsomhelst!

Då svarar Gud, Kärleken. Som ger oss allt. Utan dom. Villkorslöst. Kontinuerligt:

JA!

Så Gud är väldigt bra att hålla sig vän med. Därför att Gud är faktiskt din bästa vän. Din finaste partner. Ditt allt. Gud är vad som bör komma först gällande allt. Kärleken först. Allt annat sen. Självbekännelse. Bekräftad av själ-v. Anslutning. Och saker sker.

Anslut till mörkret i klagan? Och saker försvinner..

Det är ju inte så svårt att förstå? Saker försvinner ju när det blir mörkt. Och syns när det är ljus. Nu känner jag att Astrid hoppade in. Jag hör hennes röst när jag skriver. Det är så det fungerar för mig förstår ni. Jag blir lite sprallig och känner att jag.. ja.. att jag tror så mycket mera på kärleken genom sånt här. Vilket inte är möjligt om jag inte tillåter det eller hur? Hur ska jag kunna tillåta något som jag inte tror på? Det vore ju något så motsägelsefullt som det bara går? Och då går jag ju emot mig själv. Inte så konstigt om det gör ont då?

Jag kan välja att koppla från. Jag gjorde det nu. Eftersom jag vill säga tack!
Tack Astrid! Tack för at du har hjälp mig så mycket. Med allt. Från att jag var liten.

Det är inte alla som får ta del av sagor alls när dom är små.

Endel bara ser på TV. Och har ingen vidare relation med sina föräldrar.

Vad ska det bli då har vi tänkt?

Vi kanske inte behöver tänka på det så mycket?

Vi behöver känna istället. Då löser sig sånt med.
Då vill vi av bara kärlek och omtanke!

Det är så kärlek fungerar.

Den löser sig själv. Men lite skit emellan. Men det får vi ta. Skiten behöver inte bli så mycket bara.

Alla är spirituella varelser. Alla har förmågor. Ju mer rationell en person väljer att vara desto mer blockerar den sig själv. Det är allt..

Det är ingenting att vara rädd för. Vi är alla spöken. Projicerande illusioner som lever i en fiktiv värld med verklig handling. Där smärta och njutning finns på riktigt. Som att vara ensam utan vän eftersom man inte kunde behärska sin stressade situation igår. Något jag förtjänar. Jag kunde ha pratat om det.. Men samtidigt är så trött.

Och vill bara att allt ska lösa sig nu på en gång.

Vilket det kan utan stress. I tillit och tillåtelse.

Inte med press.

Som jag varit expert på hela mitt liv. Som jag behöver lära mig mer av.
Vilket är tålamod..

Så kommer allt jag önskar. Helt säkert.

Universums största konstverk genom mänsklighetens historia.

Det kommer inte att gå förbi.

Hela Universum har väntat på detta. Det är mitt öde.

Vad är ditt?

Jag fick reda på mitt genom att jag frågade. Sen började jag agera i relation till det. Tillslut kunde jag inte släppa taget. Sen hade det nästan ihjäl mig. Ändå fortsätter jag. Idag har jag inte ätit. Klockan är 16:22 och jag har skrivit nonstop hela dagen. Det är passion det. Mitt hjärta brinner för kärlek. För sanning. För frihet. Jag jobbar nästan ihjäl mig för att leva fritt. Då är det något väldigt gallet fel med samhällets struktur.

Se en annan värld framför dig. Dröm om något bättre. Skapa för att stödja det!
Tro på det! Lita på det! Och gläds åt din framgång i tacksamhet innan något har skett.

Så sker det.

Det bara är så.

Vi drömmer hela tiden ändå. Allt är en dröm. I en dröm. I en dröm. För Evtg.

Bara Gud är verklighet. Som är ren villkorlös energi som kan skapa precis vad som helst, som vi kallar kärlek.

Väldigt vackert det! Jag vill tro på det som är vackert. Jag kan se det som är vackert. Jag kan se hur saker försöker vara vackra i mörker. Jag har lärt mig själv det. Från egen erfarenhet. Det är så vi lär oss. Jag skulle aldrig läsa till 'Socionom'. Det blir väldigt omänskligt för mig. Livet, kärlek, relation finns inte i en bok. Allting finns i upplevelsen. Som är själva livet. Här och nu. Inte då och inte sen. Nu. Närvaro.

Du kan inte vara själsligt ansluten och känna så mycket som möjligt igår eller imorn.

Vilket då också definierar för 5 minuter sedan och om 5 minuter.

Nu är Nu.
(Fokus i hjärtat)
Här är där där man är.

Om du blundar och tar ett långsamt andetag in genom näsan och ut genom munnen.
På inandningen så säger du tyst för dig själv: Tack!

På utandningen säger du: Jag älskar dig!

När du har gjort det med fokus i hjärtat så stannar du kvar där och säger:

Här är jag.
Jag är här.

Ju mer du stannar där, desto mer lämnar du hjärnan ifred.

Vilket skapar fred.

Eftersom du inte konkurrerar med dig själv i falsk bekräftelse.

Det ska bli en intern konflikt. Naturligt.

När du försöker hävda att du är något du inte är.

Du har en personlighet.

Stor skillnad.

Personligheten har preferenser. Saker som den föredrar.
Som kan förändras då personligheten förändras.

Utveckling sker.

Bland annat så finns sexuell attraktion där.

Vad som är viktigt är att det är en attraktion där man föredrar något. Precis som vad som helst. Jag äter gärna äpplen. Men jag är inte i grunden av den jag är en äpple ätare för det. (Nu är Astrid tillbaka). Vi är själar som har en mänsklig upplevelse.

Den för med sig en kropp som har en hjärna. I hjärnan finns en föränderlig personlighet. Men du lever kvar och finns för evigt utan den. Hur skulle du annars kunna betrakta den och säga: Wow vad jag har förändrats!

Vem säger det då?

Vem observerar det då?

Vem känner förändringen då?

Det är inte personligheten själv. Det är en logisk struktur.
Som saknar känsla. Den får känsla.

Den får kärlek.

Av sig själv.

Själ-v.

Negativt upplevt eller positivt upplevt beroende på fel eller rätt.

I relation till vad som tar eller ger.

För att lära sig själv. Vad som är vad.
Genom smärta och njutning.

Utan dom.

Med med moral.

I frihet under ansvar.

Att leva som man vill.

Göra som man vill.

Så länge det inte skadar någon.

Det kan skada något. Det är OK.
Ibland river vi hus.

Det är kul.

Så ha roligt.

Med att riva ditt gamla jag och bygga ditt nya sanna dröm liv.

Nu när du vet för mycket för att göra något annat. Det är det som är tjusningen förstår
ni med medvetenhet. När vi gjort oss medvetna så blir det så mycket ondare att gå
emot. Det kan kanske kännetecknas som svårare men jag väljer att kalla det för mera
utmanande. Det i sig är en positiv attityd om någe.

Varsågoda!

Make Fun är det tydliga budskapet.

Skapa din egen glädje genom att släppa dig själv fri från dom.

Det är ingenting fel på dig.

Det är bara försvar. Där du försöker hålla dig intakt.

Men om du inte är kärleksfull så behöver då bryta det.

Inte bryta upp med livet.

Men bryta som att sluta mobba dig själv.

Ta kärlek på största allvar.

Om inte så sker konsekvenser.

Negativa konsekvenser.

Som är kärlek det med..

Det är kärleken som visar dig hur långt bort du är.

Bilden du ser är äkta.

Den är tagen från Mars.

Som representerar vårt maskulina både för män och kvinnor.

Som även är vårt rationella och logiska tänkande.

På Mars är det kallt. Och ensamt.

Det går inte att leva där naturligt.

En känsla som man ibland kan känna som människa fast på jorden.

Efter allt du läst här som jag och Astrid har skrivit till dig vad innebär det då?

Om hemma är där hjärtat är?

Är du hemma då?

Eller skulle du ärligt talat (känt kunna placera dig själv bakom kameran på bilden?

Känd.

Känd som i välkänd.

Känd av sig själv.

Verklig. Själv för-verkligad.

I förväg.

Känner sig själv bra. Väldigt bra.

Och universum svarar på det.

Som en gåva tillbaka till dig eftersom du bara speglar den du är så mycket som möjligt. Ärligt. Ödmjukt och tacksamt.

Och allt blir dig givet.
I anslutning till ditt bidrag.
Till en värld av kärlek.

Vi får vad vi ger.

I ett attraktivt universum som återspeglar vår emotionella kommunikation i all ärlighet.

Eller inte..

Beroende på vad vi önskar mest av allt.

Då själens högsta och enda önskan är att vara fri.

Så är grunden till ett självmord och fungerar superbra förutom att vi förlorar livet på köpet. Det blir ingen bra deal det.

Så..

Släpp dig själv fri.

Be om att bli av med allt som håller dig tillbaka. Om och om igen.
Som ett test på lojalitet och ödmjukhet. Och du dör lite i taget istället på ett positivt sätt..

Du dör till den du trodde du var och blir mer av den du känner att du är.

Universum, Gud, Kärleken.

Vill ingenting mer.

Och stödjer dig hela vägen längs ditt unika öde.

Eftersom detta gynnar och inspirerar alla.

Och på så vis skapar en underbar inspirerad värld som expanderar från en sann grund.

Det handlar inte om oss som personer initialt. Men blir det ändå.

Hur ska något kunna ske utan oss? Det går ju inte?

Det är vi väl värda? Eller hur?

Gud:

JA!

/ LEO JOIZE ONESUN ROSENBLAD GOODY WON

Det låter väl fint allt det här?

Men som du kanske förstår så sker ingenting utan pro-aktivitet.

Inte ingenting sker utan tro. Eller positiv investering.

Tro är bara en tanke vi kontinuerligt har.

Efter en tid så förvandlas det till en övertygelse.

Och då litar vi helt enkelt bara.

Kallas för 'Faith' på engelska.

Som alla föds med men som går förlorad i tvivel projicerat från andra.

Som behöver återfinnas för att få allting att naturligt fungera igen.

Precis som vilken annan drömmande och troende person som helst som verkligen tror att det är vad den leker att den är.

Den som drömmer sin egen verklighet.

Som finner sig totalt i rollen.

Som sig själv om den vill.

Med en långsam och djup andning slappnar vi av.

Och då löser sig det som behöver lösas. Vilket aldrig är helt och hållet hos oss själva.

Karma's a bitch if U iz bitchin'.

Allow for rebirth with joy!

Allting handlar om den egna övertygelsen i relation till det kollektiva motståndet. Det kräver dedikering. Fokus. Hängivenhet. - Det är väl det minsta vi kan göra som tack för livet oss givet. Som samtidigt ger oss allt utan en enda pryl.

Det är inget fel på grejer. Som vi behöver.

Pengar existerar inte. Det är en manifestation av värde. När vi värderar oss själva så ger vi oss själva en anslutning till detta. Ingenting finns utan kärlek. Så värdera och prisa det högst! Så speglas det som manifestation.

Hela livet är en kontinuerlig manifestation.

Av din inre emotionella värld som blir din projicerade upplevelse utanför.

När du drömmer så skapar du.

En dröm är en tanke och en känsla.

Även kallat bön.

Du får vad du i tanken och känslan ber om.

Ärligt.

Härligt?

Om du vill.

Så vad vill du?

Jag kan tycka att jag behöver massor med olika saker.
Pengar bland annat. Det skulle ju lösa mina finansiella problem.

Men vad jag behöver är att finna tacksamhet där jag befinner mig.
Det gör jag genom ett ödmjukt förhållningssätt då man inte kan bli ödmjuk.

Inför kärleken behöver jag känna vördnad och respekt utan rädsla.

Det gör jag genom att jag återkommer med fokus i hjärtat och frågar tacksamt och lugnt vad jag bör göra härnäst. Och i den kopplingen känner jag en ömsesidig lojalitet där vi bugar inför varandra.

Eftersom vi har möjligheten att ha makt över varandra men vill inte det.

Eftersom vi är ett team.
Jag konkurrerar inte med mig själv.
Jag konkurrerar inte med någon annan.

Jag vill inspireras.

Så med den attityden så blir jag heller aldrig färdig.
Och genom det så kan jag lära mig av dig.

Av allt.
Och fortsätta utvecklas.

Jag kan bli färdig med detta dokumentet tex.
Som kan sammanfatta väldigt mycket om livet.
Tydligt. Rakt på sak. Men..

Om jag slutar relatera. Om jag slutar reflektera.
Så dör jag.

Vissa gör knappt detta. Kvittot ljuger inte.
Hur mycket lever dom egentligen?

Om jag stänger av mina känslor? Och bara går omkring. Då känner jag inte mig.

För mig så innebär det att jag inte lever.

Så vad innebär att leva så mycket som möjligt?
Det handlar inte om att gråta och vara ledsen. Men det kan bli så i början eftersom hjärtat blir så himla tacksamt att det äntligen blir lyssnat på. Men sen fortsätter det! Med ännu mera känsla fast i glädje. Det kan också innebära tårar. Fast med ett leende istället. Mitt hjärta styr mig. Hjärtat är min chef. Min kärleksfulla ledare.
Vi har ingen års eller decennie-stämman. Vi stämmer av hela tiden.
Därför att vi älskar varandra.

Jag skulle tom kunna kalla hjärtat för Gud.
Supreme Leader faktiskt!

Gud är kärlek. Kärlek är Gud.

Omöjligt utan hjärtat.

Känns inte i hjärnan.

Det tror vissa bara.

Jag tänker att jag känner stämmer inte.

Jag känner bara..

Kärleken löser allting och gör vad som helst möjligt.
Så det är en bra idé och vara den loyal.

Den kan inte döma och är all givande.
Så det finns inget att vara rädd för.

Vi kan ge upp allt försvar vi har mot kärleken.

Det är det allt motstånd handlar om egentligen.
Motstånd till kärleken. I rädsla om att gå förlorad.
När vi egentligen inte är sanna.

Då behöver vi lära oss det.

That's all.

Vad vi bekräftar lär vi oss med.
Vi lär oss känslomässigt.

Så en daglig bekräftelse om att kärleken löser allt!
Allting löser sig och allting blir bara bättre och bättre!

Ingenting är omöjligt för Gud!
Vad som helst kan hända när som helst!

Tack Kära hjärtat för mitt liv! Tack älskade hjärtat för att jag upplever!

Tack för mitt andetag och tack för min fantasi!

Tack hjärtat för allt.

Jag har allt stöd i hela universum.
Jag behöver inte vara orolig.

Allt jag behöver kommer till mig. Vad jag behöver är i relation till vart jag befinner mig i förståelse gällande allt kring mitt liv. Jag ber om att få förstå mer! Jag vill lära mig mer. Tack för den jag är. Tack för att jag får bli mer av den jag är!

Jag ser fram emot allt som kommer att hända!

Med spänning och glädje!

Känslan som attraherar det jag verkligen vill!

Jag hedrar mitt öde.
Jag litar på kärleken att ta mig dit jag behövs.
Det finns inget mer givande än givande. Naturligt! Eftersom många gånger kan ett mottagande skapa skuld. Så det är bättre att ge från båda sidor. Och inte lämna ifrån sig eller ta. Aldrig stjäla. Allt är energi. Gud ser allt. Du straffar bara dig själv.

Be om förlåt. Stå för vad du gör. Gör rätt för dig när du kan.

Och balansen återställs. I ditt universum.

Som vi alla delar.
Stor som liten. Nation som individ.

..Vindarna viskar ditt namn..